

et Forslag om Ordningen af det, som, efterat denne Lov er vedtagen, endnu staaer tilbage at ordne. Naar dette Udkast er vedtaget for Kjøbstædernes Vedkommende, kan der gjerne endnu fremkomme en Lov, som ordner Forholdet for Kjøbstæderne og Landet; denne Lov vilde kunne komme til at indeholde almindeligere Bestemmelser for Politievrighederne og de Autoriteter, som skulle varetage Sundheden i Stæderne udenfor Kjøbenhavn og paa Landet, som ikke her kunne komme i Betragtning. Den større Myndighed, jeg vilde ønske, at Politievrighederne og Sundhedsautoriteterne kunde faae, erholde de stet ikke ved § 6.

H. W. Hansen: Der er nu talt Saa meget idag om den offentlige Sundhed, at jeg næsten frygter for, at det vilde blive lidt usundt, om jeg vilde tale Mere derom, og jeg vil derfor blot bede om Tilladelse til med et Par Ord at maatte svare paa de Bemærkninger, den ærede Rigsdagsmand fra Helsingør (Drif) nyligen har fremsørt. Naar han har talt om de store Savn, som ved mange Leiligheder give sig tilkjennde med Hensyn til Ordningen af Sundhedsforholdene og de dertil hørende Indretninger i Kjøbenhavn, kan det naturligviis ikke falde mig ind, da jeg selv er Medlem af Communalbestyrelsen, at ville tage denne i Forsvar i denne Henseende; dette maa jeg overlade til den almindelige Mening. Jeg skal derfor kun tillade mig at bemærke Saa meget, at jeg troer, at Communalbestyrelsen ikke skyer nogen Uleilighed for hvad der kan tjene til Opnaaelsen af de Goder, som den fuldt vel erkjender høre til Hovedstadens Velvære, nemlig Reenlighed, frisk Luft, Vand osv., men at den ogsaa paa den anden Side vel maa tage under Overveielse de store Bekostninger, man derved vil komme til at paalægge sine Medborgere, ligesom ogsaa, at de Indretninger og Foranstaltninger, der gjøres, blive udførte paa den meest hensigtsmæssige Maade. Den anden Bemærkning, samme ærede Rigsdagsmand har gjort, og som jeg skal tillade mig at imødegaae, er den, at jeg havde gjort mig skyldig i en Modsigelse, naar jeg paa den ene Side havde villet al mulig Frihed for de forskjellige Næringsveje, og paa den anden

ministeren en saa stor discretionair Myndighed, at han endogsaa i visse enkelte Tilfælde, uden at have indhentet vedkommende Communalbestyrelses Erklæring i et eller andet Anliggende, skulde kunne afgjøre saadanne Sager; men jeg troer dog ikke, at der kan findes en saadan Modsigelse i mine Uttringer, som den ærede Rigsdagsmand har fundet i dem. Hvorfor jeg har meent, at der vel kunde gives Tilfælde, hvor der kunde indrømmes Justitsministeren en saadan discretionair Myndighed, er netop, fordi jeg antager, at Justitsministeren ikke vil være en friere Udvikling af Næringsforholdene imod, men at de i ham saavel som i vedkommende Communal-Autoriteter ville have deres Beskyttere. Men det forekommer mig, at netop ved at beholde den discretionaire Myndighed, som Loven her tilskjer i § 6, kunde det indtræffe, at han maaskee ogsaa, undertiden imod sin Billie, kunde komme til at indvirke paa den friere Udvikling af de herhen hørende Forhold, og jeg troer derfor ikke, at der er en saadan Modsigelse i hvad jeg har ytret, som den ærede Rigsdagsmand har antaget. Jeg skal indstrænke mig hertil, idet jeg gjentagende anbefaler at forkaste § 6.

Funder: Jeg skal ikke opholde Tinget; men jeg kan dog ikke afholde mig fra at gjentage, at jeg, ved hvad der er blevet anført, ikke er bleven overbevist om, at det er den rette Tid til nu enten at udgive en Lov for Kjøbstæderne og Landet i Eghed med nærværende Lov eller at foranstalte Regulativer. En Lov, troer jeg, vilde være meget vanskeligt, fordi Forholdene ere saa forskellige, og et Regulativ troer jeg ikke er ønskeligt under Indsydelsen af den levende Interesse, der for Dieblittet har gjort sig gjældende med Hensyn til Sundhedsvæsenet, og den Iver, hvormed der fra flere Sider søges at træffe Foranstaltninger i saa Henseende. Det er ikke min Mening at ville fremkomme med Bebreidelser med Hensyn til denne Iver, men det kan let skee, at den gaaer for vidt; naar den ikke gaaer for vidt, troer jeg, at den er meget priselig. Men det forekommer mig, som sagt, ikke, at det under disse Forhold var ønskeligt, at der fremkom et Regulativ; tværtimod, hvad enten man vil have en Lov eller et Regulativ;